

สารสารสรวทศกษท สงธธรม

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 ปีการศึกษา 2551

ปรัชญามองชีวิต

โดย ฝุ่นดิน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยแสงธรรมกับคณาจารย์นักศึกษา
2. เพื่อเป็นสื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสโมสรนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรมกับนักศึกษาต่างสถาบัน

:: บาทหลวงเปาโล ธวัช สิงห์สา

“Incarnation” และ “Inculturation” เป็นสิ่งที่กำลังถูกกล่าวถึงเป็นอย่างมาก ในยุคของพระศาสนจักรสมัยนี้ การรับเอากายบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ (Incarnation) และการนำความเชื่อเข้าสู่วัฒนธรรม (Inculturation) เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างแยกออกจากกันไม่ได้เลย เมื่อพระคริสต์องค์พระวจนาตถ์นิรันดรองค์พระเจ้าที่ไม่สามารถมองเห็นและเข้าใจได้ ทรงรับเอากายบังเกิดเป็นมนุษย์นำความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเข้าสู่สภาพมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งสร้างของพระองค์ ทรงเป็นข่าวดีจากพระเจ้าที่มองเห็น และเข้าใจในชีวิตมนุษย์สุดแสนธรรมดา

อ่านต่อหน้า 4

“ร่วมแสดงความยินดี”

คณะผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม ร่วมแสดงความยินดีกับ บาทหลวง วีระ อภรณ์รัตน์ โอกาสได้รับแต่งตั้งเป็นมุขนายกใหม่ ประจำสังฆมณฑลเชียงใหม่ ซึ่งเป็นศิษย์เก่าแสงธรรมและอาจารย์สอน นำความชื่นชมยินดีมาสู่วิทยาลัยแสงธรรมเป็นอย่างมาก

คนแสงธรรมของขวัญแห่งกาลเวลาที่มอบแก่สังคมไทย

สวัสดิ์ศรีรับสมาชิกสถาบันแสงธรรม และท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน “คนแสงธรรม” ของขวัญแห่งกาลเวลาที่มอบแด่สังคมไทย ในฉบับนี้ ทีมงานสารสรวทศกษทวิทยาลัยแสงธรรม พาทุกท่านเดินทางไกลไปเยือนดินแดนแห่งขุนเขากับงานอภิบาล และแพร่ธรรมกับชนเผ่าไกลพรหมแดนไทย-พม่า ผู้ที่เกิดและเติบโตในเขตวัดนักบุญลูกาบางขาม จ.ลพบุรี ศิษย์เก่าแสงธรรม รุ่นที่ 14 บวชเมื่อปี 2535 เป็นบาทหลวงสังกัดสังฆมณฑลนครสวรรค์ ทำงานกับชนเผ่าพื้นเมือง (ปกากะญอ) มาตั้งแต่วันแรกที่บวชเป็นบาทหลวง หลังจากนั้นก็ไปศึกษาต่อที่กรุงโรม ในวิชาคานงานแพร่ธรรม (Missiology) กลับมาเป็นเจ้าอาวาสในเขตแม่ระมาด และในปัจจุบันรับผิดชอบเป็นเจ้าอาวาสวัดแม่สอด เป็นคณะที่ปรึกษามุขนายก รับผิดชอบงานด้านสังคมสงเคราะห์ ผู้อำนวยการศูนย์สังคมพัฒนา กรรมการยุติธรรมและสันติ กรรมการช่วยเหลือผู้ประสบภัยและด้อย รั้ระดับสังฆมณฑล อ่านต่อหน้า 3

Content...

ปรัชญา มอจชีวิต

คุณวุฒิ มีสาระ

WEB..DD HEALTH TIP

หน้า 3

หน้า 4

หน้า 6

หน้า 7

SAENGTHAM COLLEGE

แต่ ผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาทุกท่าน

การเริ่มต้นในปีใหม่เปรียบเสมือนการเริ่มต้นชีวิตใหม่ของเราแต่ละคน เพราะวันเวลาที่หมุนเวียนสลับเปลี่ยนกันไป เป็นเครื่องหมายบ่งบอกว่าชีวิตของเราแต่ละคน ย่อมจะมีการพัฒนาขึ้นไปตามลำดับ มีความก้าวหน้ามั่นคงเข้มแข็ง มิใช่ในด้านร่างกายเท่านั้นแต่ทางด้านจิตวิญญาณด้วย

ในพระศาสนจักรคาทอลิก โดยพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ได้กำหนดให้ปี 2008-2009 เป็นปีแห่งการเฉลิมฉลองนักบุญเปาโล (St.Paul) ชีวิตของท่านได้รับการขนานนามว่าเป็นนักทฤษฎี และนักธรรมทูตที่ยิ่งใหญ่ ที่ประกาศเทศน์สอนเรื่องศาสนา ประกาศข่าวดีแห่งการรอดพ้นสู่มวลมนุษย์ทั้งหลาย โดยอาศัยการกลับใจและการเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ของท่าน

ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่มิใช่ตัวข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสตเจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า” (กท 2:20) ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัด ว่าท่านได้ตายต่อตนเองแล้ว และได้องค์พระเยซูคริสตเจ้า เจริญขึ้นในชีวิตของท่าน คงจะมีใช่เป็นเรื่องง่ายๆ ในการที่จะสามารถพูด และปฏิบัติได้เช่นนี้ แต่นักบุญเปาโลยืนยันด้วยการเป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสตเจ้าอย่างแท้จริงในชีวิตของท่านเพราะ “ไม่มีอะไรที่พระเจ้าจะทำไม่ได้”

ขอพระอวยพรพวกเราทุกคน

บาทหลวง ดร. วิทยา คูวิรัตน์
อธิการบดี

บอก...บอกเล่า

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่เคารพรักทุกท่าน ฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้ายของปีการศึกษา 2551 แล้วนะครับ ผมในฐานะบรรณาธิการสารสโมสรมักศึกษาประจำปีการศึกษานี้ ต้องขอกล่าวคำว่าขอขอบคุณทุกท่านที่ติดตามสารสโมสรของวิทยาลัยมาโดยตลอด ผมมั่นใจว่าในปีต่อไป ย่อมมีคลื่นลูกใหม่ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลมาเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนสารสโมสรให้มีคุณภาพมากขึ้นเรื่อยๆ ตามสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่หยุดนิ่ง

เมื่อก้าวถึงสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ผมคิดถึงสภาพสังคมที่กำลังประสบปัญหาความแตกแยกกันทางความคิดทางการเมืองอย่างรุนแรง แบ่งกันตามสีเสื้อ ซึ่งศัพท์ทางการเมืองปัจจุบันเรียกว่า มีการดาวกระจายไปทั่วประเทศ ซึ่งเป็นที่หดหู่มากแต่ผมเองยังมีความหวังเล็กๆ เนื่องจากมีกลุ่มน้อยๆ ที่กระหายหาความสามัคคี อย่างเช่น นักกีฬาเทนนิสทีมชาติไทย ซึ่งกำลังจะเข้าแข่งขันในโปรแกรมเดวิส คัพ ได้ตกลงกันที่จะใส่เสื้อสีส้ม แสดงถึงความสามัคคีของทั้งสองสี แม้เป็นเรื่องเล็กน้อยๆ แต่ทำให้เราได้เห็นว่า ท่ามกลางความขัดแย้งยังมีหยดน้ำน้อยๆ หลายๆ หยด ที่พร้อมที่จะละลายสีต่างๆ ให้กลายเป็นน้ำที่สะอาด กลุ่มเล็กๆ เหล่านี้กำลังเป็นดาวกระจายไปทั่วประเทศไม่แพ้กันครับ

บรรณาธิการ
นายรเทพ ภาณุพันธ์

:: บ่อเกิดที่มาแห่งการเป็นสงฆ์ของพระคริสตเจ้า

.. ก็บอกไม่ถูกนะว่ามีบ่อเกิดมาจากอะไร แต่มีความรู้สึกที่ว่าแรกๆ ก็ไม่ค่อยได้เข้าใจอะไรในชีวิตนักบวชมากนัก แต่ก็มีความรู้สึกเห็นว่าเห็นพระสงฆ์แล้วชอบ ในเวลานั้นก็ชอบแบบเด็กๆ เห็นคุณพ่อ (บาทหลวงในศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก) ท่านใส่เสื้อหล่อทำมิสซา ก็รู้สึกชอบอยากจะเป็นอย่างนั้นบ้าง พอได้เมื่อจบ ม.3 มีหลายช่องทางให้เลือกว่าจะไปทางไหน การเป็นพระสงฆ์ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งซึ่งได้เลือก ตัดสินใจ และก็เริ่มเห็นอะไร ที่ชัดเจนขึ้น

:: ปัญหาและอุปสรรคและบรรยากาศเวลาที่เรียนแสงธรรม

.. โดยส่วนตัวก็คิดว่าชีวิตเนกรับเรียนนะไม่ค่อยมีปัญหาอาจจะเพราะบุคลิกภาพเราไม่ใช่คนที่โง่งง ไม่มีอะไรเด่น แต่ก็ไม่มีอะไรด้อย ก็ยอมรับว่าชีวิตในบ้านเนกรับเรียนมีความสุข ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร ทั้งความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ การศึกษาเล่าเรียน ฯลฯ “บอกได้ว่าไม่ค่อยมีปัญหา มีความรู้สึกว่าเป็นชีวิตที่มีความสุขด้วยซ้ำ ไม่ต้องคิดอะไรมาก” ในตอนนั้นหลายคนบอกว่าเป็นยุคมืด ตอนนั้นทุกคนก็หมกมุ่นอยู่กับเรื่องเรียนเป็นหลัก เพราะตอนที่เข้าไปยังเป็นหลักสูตรเก่าอยู่ เรียนเทอมละ 10 วิชา ผู้ใหญ่ในบ้านเนกรก่อนข้างจะเคร่งครัด ความสัมพันธ์ในช่วงนั้นอยู่ด้วยกันด้วยความเกรงๆ ก็ทำให้บรรยากาศดูห่างๆ จากผู้ใหญ่ไปบ้าง แต่โดยภาพรวมก็ไม่มีปัญหาอะไรกันมากนัก เพราะมาที่บ้านเนกรใหญ่กันแล้วทุกคนก็มีเป้าหมายอย่างเดียวกันคือเรียนให้ผ่าน เพื่อต้องการเป็นพระสงฆ์ พอเราเน้นไปที่เรียน บางครั้งก็ไม่มีเวลาไปสวดสวดกับเรื่องอื่น นอกจากเวลาปิดภาคเรียนเรามีโอกาสไปจัดกิจกรรม จัดอบรม จัดค่ายคำสอนต่างๆ ก็เป็นช่วงเวลาที่สนุกแบบวัยรุ่น เป็นเวลาที่ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ต่างๆ มากมาย ก็เป็นประโยชน์จนถึงเวลานี้ที่นำมาใช้ในการทำงานด้วย

:: การทำงานจริงหลังจากที่จบแล้ว

..แน่นอนสังฆมณฑลบอกว่าการหลักของสังฆมณฑลก็คืองานแพร่ธรรมกับชาวเขา เราในฐานะที่เป็นลูกหม้อของมิสซัง ก็ควรจะเข้ามารับผิดชอบงานนี้ ฉะนั้นในรุ่นพ่อก็จะมียู่ 3 คน ก่อนหน้านั้นก็จะมีรุ่นพี่อีก 2 คน ตั้งแต่ บาทหลวง สิริชาลย์ เอียงผาสุข บาทหลวงพิทักษ์ ศีลาโคตร รวมรุ่นเราอีก 3 คน ถือว่าเป็นรุ่นมากที่สุด คือ 5 คน ในเวลานั้น ทั้งหมดนี้ทางมิสซังก็บอกว่าจะต้องส่งมาทำงานกับชาวเขา ณ เวลานั้นเราก็ไม่ได้คิดอะไรมาก เพราะว่าหลายคนก็พยายามจะเน้นให้เห็นว่า เป็นงานที่มีคุณค่า เป็นงานที่เป็นงานหลักของชีวิตสงฆ์คืองานแพร่ธรรม ซึ่ง ณ เวลานั้นเราก็ไม่เข้าใจว่าจะต้องไปทำอะไร แต่ที่รู้ก็คือ จะต้องไปอยู่กับชาวเขา ก็ไม่รู้เหมือนกันว่ามันจะลำบากไหม และลำบากแค่ไหน โดยเราก็ไม่มีประสบการณ์ เวลาอยู่ในบ้านเนกรก็มีโอกาสสัมผัสบ้างเล็กน้อย ตอนปิดเทอมก็ไปเดินขึ้นดอยไปสัมผัสชีวิตหรือไปกับเพื่อนๆ บ้าง ซึ่งตอนนั้นที่ได้เห็นแล้วก็ยังบอกไม่ถูกว่าชอบหรือไม่ชอบ แต่เมื่อถึงเวลาที่ต้องไปจริงๆ ก็มีความรู้สึกงงเหมือนกันว่า “แล้วเราจะไปทำอะไร” เพราะมันเป็นเรื่องใหม่สำหรับเรา แต่ก็มีรุ่นพี่ช่วยให้คำแนะนำ มีพระสังฆราชที่ให้อำนาจใจ แต่พอไปได้รับผิดชอบงานจริงๆ ในช่วงแรกๆ ก็มีเหมือนกัน เพราะเป็นอะไรที่เราต้องทำอะไรทุกอย่าง จากสิ่งที่เราได้เรียน ได้รับการอบรมในบ้านเนกรมา ดูเหมือนว่า ไม่สามารถนำมาใช้ได้ทันที แม้แต่เรื่องภาษาเราก็ต้องมาเริ่มหัดพูดใหม่ เป็นอีกภาษาหนึ่ง อีกวัฒนธรรม อีกวิถีชีวิตและประเพณี แตกต่างจากเราโดยสิ้นเชิง สิ่งเหล่านี้จึงทำให้รู้สึกยากในช่วงเริ่มต้น ในเวลานั้นก็รู้สึกสับสน ทุกๆ คนต่างก็ให้อำนาจใจ รวมทั้งญาติพี่น้องด้วย แต่หลังจากที่ปรับตัวได้แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างก็ค่อยๆ คืบคลาน ทำให้ดูเหมือนว่าชีวิตของเราแกร่งขึ้น แต่กว่าจะปรับตัวได้ก็ใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 4-5 ปีเหมือนกัน ซึ่งในช่วงเริ่มต้นนั้นยังทำอะไรได้ไม่มาก นอกจากทำมิสซา เรียนภาษาส่วนใหญ่งานทุกอย่างก็อาศัยครูคำสอนเป็นสื่อกลาง ก็อึดอัดเหมือนกันเพราะเราก็ไม่สามารถจะทำอะไรอย่างที่เราต้องการ ในช่วงนั้นที่เราจบมาใหม่ๆ ก็มีความคิด ความฝันอะไรต่างๆ มากมาย ที่อยากจะทำ มาพิจารณาตอนนี้ ดูเหมือนว่าเราเอาความคิดของเราไปใส่ให้ชาวบ้าน ทั้งที่จริงๆ แล้วเรายังไม่เข้าใจชีวิตชาวบ้านเลย ว่าเขาต้องการอะไร และเราก็ยังไม่ได้ปรับตัวเข้าหาพวกเขา มีแต่มุมมองที่ออกมาจากเราฝ่ายเดียว ซึ่งก็มีผลออกมาว่างานหลายๆ อย่างก็ล้มเหลว

:: สิ่งที่เป็นผลต่อเนื่องจากสามทหารเสือแห่งมิสซังนครสวรรค์

.. พระสงฆ์มิชชันนารี 3 ท่าน คือ พ่อแองดาร์ดี พ่ออ้วน(ตรีเกรอ๊ด) และพ่อก็ยู ในช่วงที่พ่อมาอยู่เป็นช่วงเวลาที่คุณพ่อก็ยูได้เสียชีวิตไปแล้ว เป็นคุณพ่อเดชา อาภรณ์รัตน์ ที่มารับงานแทน พ่อได้มีโอกาสฝึกงานกับพ่อเดชา ซึ่งพ่อเดชาเองก็ได้ถ่ายทอดหลายสิ่งหลายอย่างให้กับพ่อ เพราะว่าเขาก็ต้องมาปรับตัวเหมือนกับเรา คือคุณพ่อมาจากกรุงเทพฯ ก็พลิกโฉมตัวเองมา จึงก็ต้องปรับตัวอย่างมากเช่นกัน แต่ดีตรงที่เรากับพ่อเดชาด้วยกันก่อนข้างจะใกล้ชิดกันในแง่ที่เป็นสถาบันเดียวกัน เราก็เห็นความทุ่มเทของคุณพ่อ เห็นวิธีการในการทำงาน

“ณ เวลานั้นเราก็ไม่ได้คิดอะไรมาก เพราะเราหลายคนก็พยายามจะเน้นให้เห็นว่า เป็นงานที่มีคุณค่าเป็นงานหลักของชีวิตสงฆ์ คือ งานแพร่ธรรม ”

:: ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานกับชนเผ่า ต่อจากหน้า 3

:: เป็นงานที่ดูภายนอกแล้วจะเห็นว่าอาจจะลำบากในความเป็นอยู่ นอกจากนั้นงานก็ยังไม่มียุทธวิธีหรือกรอบที่ชัดเจนในการทำงาน เรามาอยู่ตรงนี้ต้องคิดเอง ทำเอง แก้ปัญหาเอง ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนเหมือนกับการอภิบาลตามวัด หลายอย่างเราต้องประยุกต์ ต้องตัด ต้องปรับ ต้องเพิ่ม โดยพยายามเน้นให้เห็นถึงสาระสำคัญที่จะเป็นประโยชน์ต่อชาวบ้านที่เรียบง่าย เราต้องคิดตลอดเวลาเพราะว่าในบางพื้นที่ชาวบ้านเป็นคริสตชนไม่กี่ปี การที่จะทำอะไรเต็มรูปแบบชาวบ้านเขาก็ไม่รู้เรื่อง เช่น มิสซา บางครั้งไม่สามารถที่จะใช้บทอ่านประจำได้ เพราะชาวบ้านไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจ เราก็ต้องหาอะไรที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของเขา ที่เป็นรูปธรรม

:: เรื่องความเชื่อ

:: ถ้าถามพ่อว่าเขาเชื่อไหม พ่อว่าเขาเชื่อ แต่ถามว่าเขารู้ไหม ก็อาจจะยังไม่รู้ เขาก็มั่นใจว่าเขาเป็นคริสตชนแล้ว แต่ไม่รู้ว่าเป็นคริสตชนนั้นหมายถึงอะไร แต่ที่แน่นอนคือเขามารับพระแล้ว ต่อไปจะไม่ไหว้ผีอีก เพราะฉะนั้นเวลาที่เกิดอะไรขึ้นเขาก็จะมาหาพระ คือมาหาครูคำสอน มาหาคุณพ่อ แต่คุณพ่อไม่ได้อยู่ประจำในหมู่บ้าน ก็ต้องไปหาครูคำสอน หรือหัวหน้าคริสตชน เช่นเวลาที่เกิดเรื่องหรือเหตุการณ์ร้าย ๆ ต่าง ๆ เขาก็จะเชิญทุกคนที่เป็นคริสตชนมาสวดที่บ้าน โดยมีครูคำสอน เขาจะไม่ไปไหว้ผี ไม่ไปฆ่าไก่แล้วมาเช่นผีเหมือนในอดีต

:: สิ่งที่เป็นข้อคิดให้คนแสวงธรรมในปัจจุบัน

:: เป้าหมายของการแพร่ธรรมก็คือการที่เราจะไปสร้างอาณาจักรของพระเจ้า (Kingdom of God) จะด้วยวิธีการใดก็ได้แต่อาณาจักรของพระเจ้าก็คืออะไรก็ได้ ที่สร้างแล้วก่อให้เกิดความดีกับคนอื่น กับมนุษยชาติกับคนที่เราได้สัมผัสหรืออยู่ด้วย ถ้ามีความคิดอย่างนี้เป็นพื้นฐานในจิตใจของเรา เป็นพลังในตัวเรา ที่จะ “ออกไป” และพร้อมเสมอที่จะให้ สร้างสิ่งดี ๆ กับคนอื่น เราจะมีจิตตารมณ์ของการ รัก รับผิดชอบ แบ่งปัน และเสียสละ บางครั้งในแสวงธรรมเราสอนให้เป็นผู้อภิบาลจนบางครั้งก็อาจจะละเลยลักษณะของการที่จะออกไปหาคนอื่น และโดยธรรมชาติเราจะรู้สึกปลอดภัยเมื่อเราอยู่ในกลุ่มของเรา ไม่กล้าที่จะออกไปนอกกลุ่มที่ต่างความเชื่อจากเรา ไม่กล้าที่จะออกไปมองความเป็นจริงของโลก ที่บางครั้งเมื่อมองออกไปแล้ว เราอาจจะรู้สึกหดหู่ ไม่บันเทิงใจ ก็เลยปิดหู ปิดตา ไม่รับรู้ชะดิกว่า อยู่กับกลุ่มของเรามีความสุขสบาย และบอกกับตนเองว่าเรามุ่งอภิบาล ถ้าพระสงฆ์รุ่นใหม่ถูกฝึกออกมาให้พร้อมที่จะออกไปหาผู้อื่น พร้อมที่จะไปเปิดประตูบ้านของผู้อื่น (ไม่ใช่ไปขโมยของเขานะ หรือไปจับลูกสาวเขา) แต่พร้อมที่จะนำสิ่งดี ๆ ต่าง ๆ ไปมอบให้กับเขา กับผู้ยากไร้ หรือบุคคลต่างความเชื่อกับเรา ยอมรับเขา เป็นเพื่อนกับเขาให้เกียรติเขา ไปช่วยกันสร้างสิ่งดี ๆ ให้กับเขา แน่แน่นอนงานแพร่ธรรมของเราจะเกิดประโยชน์อีกมากมาย ก็หวังไว้เช่นนี้ เพราะนี่คือหน้าที่ของเราทุกคน ในฐานะของการเป็นสงฆ์แห่งศีลล้างบาป

ปรัชญา มอรวีร

พระคริสต์องค์เดียวกันนี้ ที่ได้เผยแสดงพระองค์เองแก่ท่านนักบุญเปาโล ธรรมทูตผู้เข้มแข็ง ทำให้ท่านได้ไตร่ตรองว่า ท่านกำลังรับใช้ใครอยู่ จากนั้นท่านได้พบหนทางใหม่และได้เลือกใหม่ท่านหันกลับมา รับใช้พระคริสต์ด้วยความซื่อสัตย์ และจากหัวใจกตัญญู ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง โดยอาศัยพระหรรษทานจากพระผู้เป็นเจ้า (FABC 5) “ท่านได้รับมาโดยไม่เสียค่าตอบแทน ก็จงให้เขาโดยไม่รับค่าตอบแทนด้วย” (มธ.10: 8) และเพราะ “ความรักของพระคริสต์ได้เร่งเร้าท่าน” (เทียบ 2.5:14) ให้ท่านได้แบ่งปันความจริงนั้น ไปสู่ทุกคนที่สุดสิ่งนี้ได้เปลี่ยนชีวิตของท่านและกลายเป็นวิสัยทัศน์ในงานธรรมทูตของท่าน “ข้าพเจ้าเป็นทุกอย่างสำหรับทุกคน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ใช้ทุกวิถีทาง ช่วยบางคนให้รอดพ้น” (1คร. 9 : 22) สิ่งนี้ไม่ใช่เพียงวิสัยทัศน์ในงานธรรมทูตของท่านเท่านั้น แต่ยังเป็นปรัชญาธรรมทูตซึ่งท่านได้มอบให้กับบรรดาธรรมทูตรุ่นหลังอีกด้วย เป็นภูมิปัญญาที่ท่านได้รับมาจากพระคริสต์ผู้ได้เผยแสดงแก่ท่าน

จนทำให้ท่านพยายามทุกวิถีทางที่จะร่วมชีวิตกับทุกคน เพื่อเรียนรู้แบบอย่างและเข้าใจทุกคน เพื่อว่าที่สุดท่านจะสามารถช่วยบางคนให้รอดพ้น ด้วยทุกวิถีทางที่ท่านจะสามารถทำได้ และจากเวลานี้ เรายังสามารถมองเห็นความถ่อมตนของท่าน ท่านตระหนักถึงความไม่ครบครันของท่าน จากที่ท่านกล่าวว่า “เพื่อช่วยบางคนให้รอดพ้น ” เพราะความรอดพ้นที่ครบครัน และสามารถช่วยทุกคนนั้นมาจากพระเจ้า และช่วยเหลือจากพระคริสต์เท่านั้น แต่ท่านหวังที่จะนำความรอดพ้นแม้เพียงบางคน ท่านจึงพร้อมทำทุกวิถีทางเพื่อการนี้

นักบุญเปาโลได้พบว่า การรับเอากายมาบังเกิดเป็นมนุษย์ ของพระคริสต์เจ้านั้นเอง (Incarnation) ที่พระองค์ทรงสละพระธรรมชาติเป็นพระเจ้า มาบังเกิดเป็นมนุษย์เดินดินเหมือนกับเรา ยกเว้นบาปนี้คือ รูปแบบของธรรมทูตที่ดี ที่ต้องสละตนเอง ออกจากตนเอง เดินไปสู่ผู้อื่น ร่วมชีวิตกับผู้อื่น เพื่อนำความรอดไปสู่ทุกคน ดังนั้น การทำหน้าที่ประกาศข่าวดีของท่านนักบุญเปาโลนั้น

ที่สุดแล้วก็คือ การเลียนแบบอย่างของพระคริสต์เจ้านั้นเอง (เทียบ 1 ธส . 2 :8; 2ธส. 3: 39) การนำความเชื่อและจิตตารมณ์ของพระคริสต์เข้าสู่วัฒนธรรม จะต้องเริ่มด้วยการรับฟัง เริ่มต้นด้วยอาการที่นิ่งสงบ ด้วยท่าทีที่สุภาพ อ่อนน้อม ถ่อมตน ด้วยความเคารพในสิ่งดีงาม ที่มีอยู่ในวัฒนธรรมหรือสังคมนั้น ๆ ที่ไม่ใช่ด้วยการวิพากษ์ด้วยการตั้งคำถาม ด้วยการเปรียบเทียบว่าดีกว่าหรือด้อยกว่า ไม่ใช่ด้วยการโอ้อวดหรือปกป้องตนเอง ไม่ใช่ด้วยความพยายามใช้เหตุผล ไม่ใช่ด้วยท่าทีที่ว่า “ฉันรู้อะไร” แต่ด้วยท่าทีที่ว่า “ฉันซึมซับอะไร”

การนำความเชื่อและจิตตารมณ์ของพระคริสต์เข้าสู่วัฒนธรรม จะต้องทำด้วยชีวิตคือการออกไปหล่อหลอมเป็นหนึ่งเดียว กับสังคมนอบข้างรับรู้ และเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงคุณค่า และความดีงามที่ปรากฏในสังคม แล้วจึงนำกลับมาศึกษาไตร่ตรอง หล่อหลอมเป็นเนื้อเดียวกับพระพรในพระศาสนจักร จึงนับเป็นการนำความเชื่อเข้าสู่วัฒนธรรมโดยแท้...

What's up in Saengtham

<< วันวิชาการ

เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2551 ที่ผ่านมาวิทยาลัยแสงธรรม จัดให้มีงานวิชาการประจำปีในช่วงเช้า และในช่วงเย็น มีพิธีประสาทปริญญาบัตร แก่นักศึกษาคณะศาสนศาสตร์ สาขาศาสนศึกษา ที่สำเร็จการศึกษา รุ่นที่ 4-5

โครงการคริสต์มาสสัมพันธ์ >>

ในระหว่างวันที่ 20-23 ธันวาคม 2551 นักศึกษา วิทยาลัยแสงธรรม ร่วมกับชมรมสังคัมพัฒนา จัดกิจกรรมคำคืนคริสต์มาสสัมพันธ์ ตามซอย ในเขตวิทยาลัยแสงธรรม

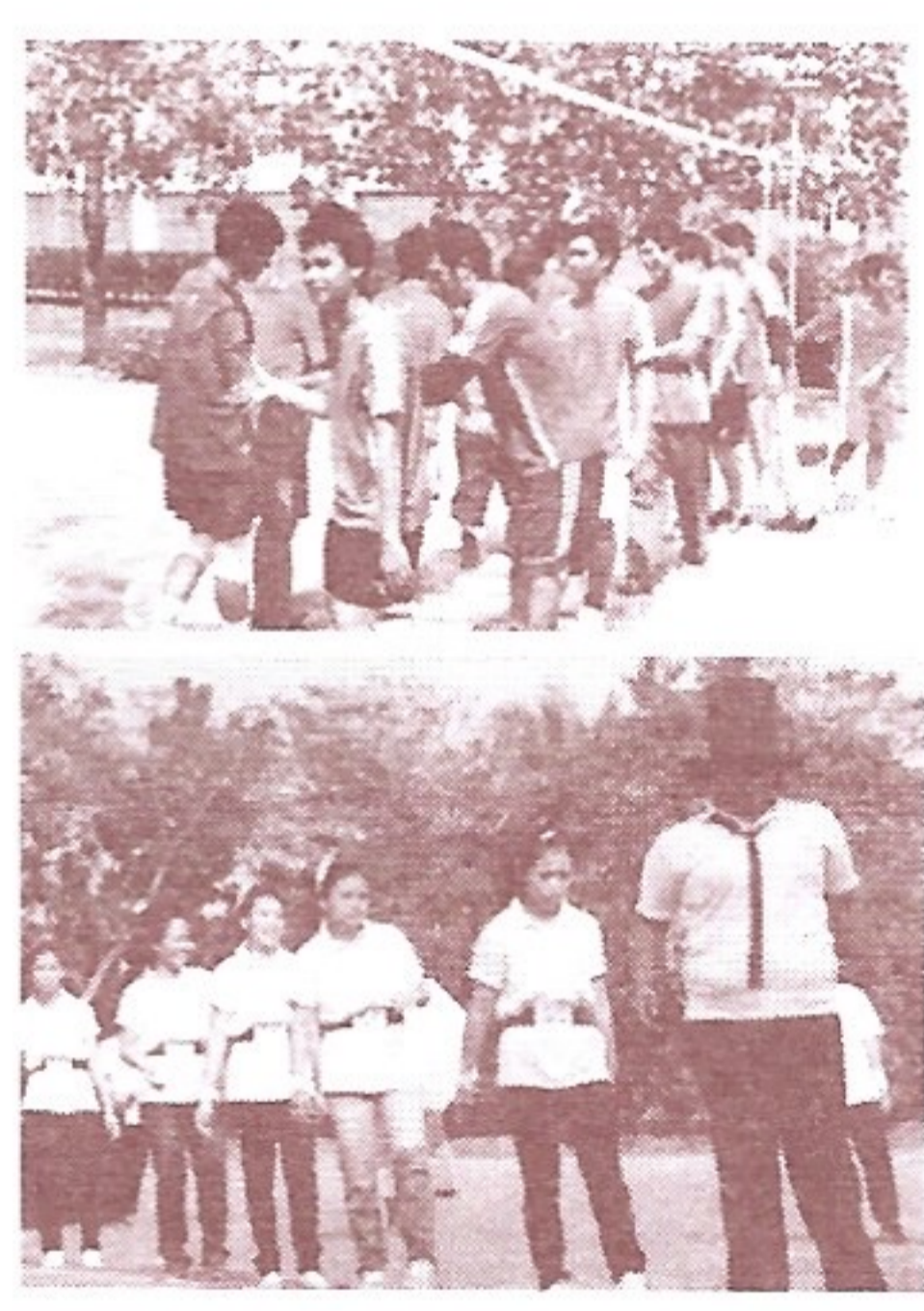
เลือกตั้งนายกฯ 2552 >>

วันที่ 23 มกราคม 2552 ที่ผ่านมาทาง สโมสรนักศึกษา วิทยาลัยแสงธรรม ได้จัดให้มีการเลือกตั้งนายกสโมสร นักศึกษาคณะใหม่ ซึ่งปีนี้ผู้ที่ได้รับ เลือกคือ นายยุทธนา วิทยานุรักษ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาปรัชญาและ ศาสนา คณะมนุษยศาสตร์

ศึกษาดูงาน

เมื่อวันที่ 2-16 มกราคม 2552 นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาปรัชญาและศาสนา ได้ไป ศึกษาดูงานที่ โรงเรียนเทศบาลวัดเทียนดัด และโรงเรียนวัดนักบุญเปโตร เพื่อจะได้เป็น แนวทางในการศึกษาวิชาปรัชญาการศึกษา

<< กีฬาสีสัมพันธ์

เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2552 ชมรมกีฬา จัดการแข่งขันกีฬาสี ประจำปีการศึกษา บรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนาน ถิ่นที่พี่น้อง และมีการแข่งขันฟุตบอลประเพณีศิษย์เก่ากับ ศิษย์ปัจจุบัน

สัมมนาการศึกษาคาทอลิก

โครงการประกวดภาพถ่าย

บริจาคโลหิต

วันที่ 19 มกราคม 2552 ฝ่ายวิชาการ ชมรมประชาสัมพันธ์ ร่วมกับคณะกรรมการคาทอลิก วิทยาลัยแสงธรรม จัดสัมมนาการศึกษาเพื่อมรดกและวัฒนธรรม จัดโครงการประกวดภาพถ่าย ได้จัดโครงการบริจาคเลือด ครั้งที่ 2 มีผู้เข้า คาทอลิกในประเทศไทย โดยวิทยาการคือ วัดคาทอลิกในประเทศไทยขึ้น บาทหลวงเอกซัย ซิน โคตร

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 ชมรมสังคัมพัฒนา ได้จัดโครงการบริจาคเลือด ครั้งที่ 2 มีผู้เข้า ร่วมโครงการเป็นจำนวนมาก

[ค่ายอาสาพัฒนาชนบท ครั้งที่ 10]

หมู่บ้านชานุมาน จ.อำนาจเจริญ

ระหว่างวันที่ 19-30 มีนาคม 2552 ชมรมสังคมพัฒนาร่วมกับนักศึกษา จัดโครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบท ครั้งที่ 10 ที่หมู่บ้านชานุมาน จ.อำนาจเจริญ โดยมีบาทหลวงประยุทธ ศรีเจริญ และบาทหลวงธรรมรัตน์ เรือนงาม โดยมีนักศึกษาเข้าร่วมโครงการประมาณ 30 คน แล้วพบกันที่ค่ายอาสาเก่าที่ 10 “อยู่ดีมีแสง ฮักแพงแบ่งปัน” นะครับ

ค่ายแพร่ธรรมสังฆจร 2008

ก๊อก! ก๊อก! ก๊อก! สวัสดีทุก ๆ คน วันนี้ผมในนามชาวแสงธรรมคนหนึ่ง จะมาบอกเล่าเก้าสิบ ไขประตูดอก ให้ได้รู้ถึงความรู้สึกของชาวค่ายแพร่ธรรมสังฆจรครั้งที่ 10 ณ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย ปกติค่ายแพร่ธรรมสังฆจรจะจัดขึ้นทุก ๆ ปี และปีนี้ก็เป็นครั้งที่ 10 แล้ว แต่ทุกท่านคงจะตกใจว่า โอ้โห! เณรใหญ่ยกกันไปหมดทั้งสามะโนกริ้วเลยเธอ อย่าเพิ่งคิดผิดสิครับ แท้จริงแล้วไม่ได้ไปหมด ใครที่ต้องการไปเราก็มีใบสมัครให้ และปีนี้ก็มีไปกันจำนวน 15 คน ผมก็เก็บกระเป๋าไปกับเขาด้วย แพร่ธรรมสังฆจรทุกครั้งคุณพ่อก็จะไปด้วยเสมอ ท่านไปเป็นที่ปรึกษาให้กับเราครับ ปีนี้ก็คือ คุณพ่อบุญเลิศ สร้างกุศลในพสุธา ท่านนี้แหละที่เป็นหัวเรือใหญ่พาเราไปในปีนี้ และอีก 2 ท่านที่จะขาดไม่ได้คือ บราเดอร์วัฒนา ธรรมวงศ์ และ บราเดอร์ณัฐวี กังกั๊ง ทั้งสองท่านคือประธานและรองประธานค่าย ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรเชียงเรือ

ท่านผู้อ่านคงจะฉงนในทรวงว่า ทำไมเณรต้องมีค่ายแพร่ธรรมสังฆจร? เป็นคำถามที่ดีมากครับ คำตอบคือ เพื่อให้สามเณรฝึกการมีจิตตารมณ์แห่งการเป็นธรรมทูตมากยิ่งขึ้น อารัมภบทาตั้งนานเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ขอนำทุกท่านเข้าสู่ความประทับใจในค่ายแพร่ธรรมสังฆจรเลยครับ ประการแรก ผมประทับใจตั้งแต่เริ่มออกเดินทาง เพราะประธานค่ายบอกสมาชิกออกจากบ้านเณร และไปถึงสถานีหมอชิต 2 ไม่เกินหกโมงเย็น เราก็ไปถึงตามนัด แต่พอไปซื้อตั๋ว ปรากฏว่าตั๋วขึ้นเชียงรายหมด ทำไงดี? ถู้อว่าพระยังช่วยให้มีรถเหลืออีกเที่ยวตอนสามทุ่มครึ่ง แต่ช่วงเวลาที่รอนี้สิ มันนานจนน่าจะหุงข้าวสุกได้เป็นสิบหม้อเลยแหละ ประการที่สอง พวกเราได้แบ่งกันเป็น 2 กลุ่ม เพื่อแยกย้ายกันไปสัมผัสชีวิตชาวบ้านชนเผ่าอาข่าในสองหมู่บ้าน ผมจึงประทับใจหมู่บ้านห้วยหญ้าไซ ที่ผมไปอยู่อย่างมา ชาวบ้านทุกคนมีความเป็นกันเอง รักสามัคคี และที่สำคัญคือ พระได้ทำงานในใจพวกเขาอย่างมาก เพราะชาวบ้านกระตือรือร้นที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า วัดประจำหมู่บ้านแม้จะคับแคบ แต่เวลามิสซามักคับคั่งไปด้วยผู้คน ถนนทุกสายในหมู่บ้านเต็มไปด้วยเด็ก ๆ ที่รอการเติบโตใหญ่ สอนอะไร? พาเล่นเกมอะไร กระแสดอรับก็ล้นหลาม จนผมเหนื่อยกาย แต่สบายใจ

ประการที่สาม ค่ายแพร่ธรรมสังฆจรครั้งนี้มีพิเศษกว่าครั้งที่ผ่านมาก็คือ มีการจัดค่ายเยาวชนด้วย เยาวชนที่มาร่วมมีประมาณ 230 คน ที่ผมประทับใจคือเยาวชนที่มาร่วมล้วนใสซื่อ เป็นเหมือนกระดาดขาวที่รอการแต่งแต้มหมึกปากกา เยาวชนไม่แสวงหาสิ่งของฝ่ายโลก เพราะทุกคนพอใจในสิ่งที่ตนมี ประการที่สี่ ผมประทับใจในความเป็นกันเองของคุณพ่อเมารีซีโอ อารีโอลดี และ คุณพ่อราฟาแอล ปาเวซี ผู้ซึ่งเป็นเหมือนแม่น้ำที่ช่วยให้เรือของเราไปได้ไหลลื่น คุณพ่อทั้งสองเป็นชาวอิตาลี เป็นนักบวชคณะปีเม ทำหน้าที่ดูแลศูนย์คาทอลิกแม่สรวย ซึ่งเป็นสถานที่ที่เณรใหญ่ไปพักและจัดค่ายเยาวชน เวลาพบใครท่านทั้งสองจะยิ้มเสมอ ให้การต้อนรับอย่างเป็นกันเอง และหลังจบค่ายท่านยังบอกว่าถ้าว่าง ๆ ก็อย่าลืมมาเยี่ยมบ้าง พวกเราสามเณรใหญ่แสงธรรมทุกคนที่ไปค่ายแพร่ธรรมสังฆจรครั้งนี้ มีความประทับใจกับการไปสัมผัสชีวิตของชาวบ้านและค่ายเยาวชนอย่างมาก ทำให้พวกเราว่าชีวิตแห่งการเป็นธรรมทูตมิใช่เรื่องง่าย นอกจากจะมีกระแสเรียกแล้วยังต้องมีกระแสรักด้วย คือรักทุก ๆ คนอย่างเท่าเทียมกัน สุดท้ายพวกเราขอหัตถ์ประณมขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับกิจการค่ายแพร่ธรรมสังฆจรที่สำเร็จไปด้วยดี พวกเราขอเป็นเสมือนเครื่องมือที่พระองค์ทรงเลือกใช้สอยในงานแพร่ธรรมตลอดไป จ้ะ!! แค่นี้ก่อนประศุแสงธรรมขอปิดแล้วครับ

สวัสดิ์ครับพี่น้องชาวแสงธรรมทุกๆท่าน!! โอกาสนี้ขอแนะนำภาพยนตร์เรื่องหนึ่งขอบอกว่าดีมาก ซึ่ง และก็ให้ข้อคิดที่ดีหลายประการ คือเรื่อง **“ความสุขของกะทิ”** นี้เองครับ เมื่อดูจากชื่อเรื่องแล้วอาจจะบอกว่าเป็นหนังไทยไม่ค่อยน่าดู แต่ในความเป็นจริงหนังเรื่องนี้ก็มีบางสิ่งบางอย่างแฝงเป็นข้อคิดที่ดีมากมายครับ ในเรื่องความสุขของกะทินี้ก็เป็นภาพยนตร์ไทย ที่สร้างจากนวนิยายของ คุณงามพรรณ เวชชาชีวะ เป็นวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน หรือรางวัลซีไรต์ปี 2549 นักแสดงที่รับบทเป็น กะทิ ก็คือ น้องพลอย-ภัสสร คงมีสุข ที่ผ่านการคัดเลือกจากนักแสดงมากมายแต่ที่สุดแล้วน้องพลอยผู้นี้ก็เป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกว่ามีความเป็น “กะทิ” มากที่สุด ++ ครับ...!!!

ซึ่งเนื้อเรื่องก็จะพูดถึงเกี่ยวกับ “กะทิ” เด็กหญิงวัย 9 ขวบ ที่ต้องผ่านประสบการณ์การสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อผู้เป็นแม่ต้องจากไป ก่อนด้วยโรคร้ายที่มีอาการรักษาได้ กะทิต้องผ่านอารมณ์ ความรู้สึกและขั้นตอนของความสุขและความทุกข์ ความผูกพัน และการพลัดพราก ความสมหวังและความสูญเสีย ที่มากเกินกว่าที่เด็กวัยเดียวกันนี้จะรับไหว แต่กะทิก็ได้เรียนรู้ผ่านสิ่งต่างๆ ใน “ลินซั๊กแห่งความทรงจำ” ที่ผู้เป็นแม่เตรียมไว้ก่อนสิ้นลมหายใจว่า **“ความทุกข์จากการสูญเสียมันมีอาจพรากความสุขจากความรัก และความผูกพันของแม่ที่มีต่อตัวเธอได้”**

เด็กน้อยเติบโตขึ้นจากประสบการณ์นี้ด้วยความเชื่อมั่นและกำลังใจในการดำรงชีวิตจากบุคคลใกล้ชิด ผู้ที่เธอรักและรักเธอไม่ว่าจะเป็น “ตา” และ “ยาย” ผู้ที่รักหลานกะทิเหมือนกับลูก “น้ำ” “ลุง” และ “พี่ชาย” ที่ต่างเข้ามาสร้างสีสัน แบ่งปันความสุขและเติมเต็มชีวิตให้หนูน้อยกะทิสู้สึกว่า เธอไม่ได้ขาดอะไร และสามารถดำรงชีวิตต่อไปเฉกเช่นเด็ก ๆ ในวัยเดียวกัน ใครจะรู้ว่า แท้จริงแล้วในความโศกเศร้านี้เองสิ่งที่ตามมาก็คือความสุข (ความสุขที่จริงแท้และยิ่งใหญ่) ที่ได้แบ่งปันในหัวใจของหนูน้อยตัวเล็กๆคนหนึ่งที่ชื่อ “เด็กหญิงกะทิ” นั่นเอง ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อนความรู้สึกเกี่ยวกับความรัก ความเศร้า การรอคอย ความหวัง และกำลังใจ ในหนังเรื่องนี้ได้นำเสนอให้เห็นถึงความผูกพันและความรักของสมาชิกในครอบครัว ในขณะที่เดียวกันก็สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมไทย ทั้งเก่าและใหม่ผ่านทางเรื่องเล่าที่ราบรื่น กลมกลืน ซึ่งหาดูได้ยากในหนังไทยปัจจุบันนี้ ในเรื่องนี้ได้สะท้อนแง่คิดที่ดีๆ มากมายครับ เป็นต้น ในเรื่องของความสำคัญของสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแห่งแรกสำหรับชีวิตของเราทุกคนด้วย ความรัก ความเห็นอกเห็นใจกัน การช่วยเหลือกัน เป็นสิ่งสำคัญในชีวิต ดังนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเราคือครอบครัวของเรา พ่อแม่ ญาติพี่น้อง และรวมไปถึงบุคคลรอบข้าง สังคมใกล้เคียง เพื่อน ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และบุคคลที่สำคัญที่สุดที่เราอาจลืมได้เลยคือพระเป็นเจ้า พระอาจารย์ของเรา

สุดท้ายนี้ ถึงแม้เราจะเจอปัญหาอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะป็นอุปสรรคหรือพบกับความเศร้าโศกเสียใจ แต่ประการสำคัญก็คือพระเยซูเจ้าอยู่เคียงข้างเราเสมอ พระจะคอยช่วยเหลือเราเสมอ ขอพระเป็นเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคนครับ

AmaZiNg GrAcE...

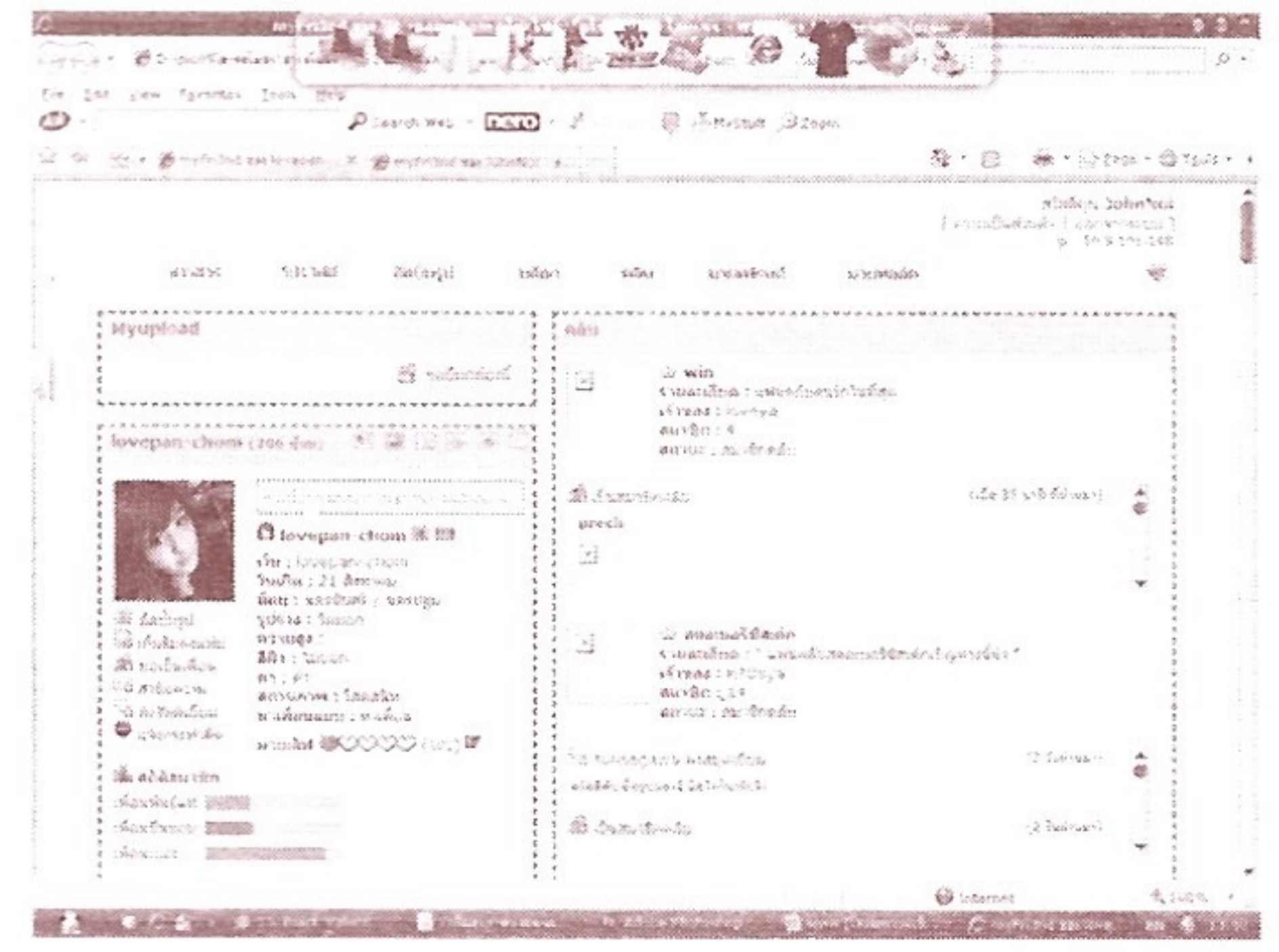
WEB..DD

“ล่วงเลยเวลาปีใหม่มามากหลายเดือนแล้วแต่ยังคงไม่หายไปที่จะ

www.myfriend.com

.. แนะนำเว็บไซต์ บอกว่า “สวัสดิ์ปีใหม่” สำหรับคอลัมน์ในสารสโมสรรฯ ฉบับนี้
 ผมเองนายจอห์น มีเว็บไซต์มานำเสนอให้ทุกคนเช่นเคย”

ในฉบับนี้ผมเองขอแนะนำเว็บไซต์ใหม่ที่กำลังมาแรงในเวลานี้ คือ [www. Myfriend.com](http://www.Myfriend.com) เป็นเว็บที่มีความคล้ายคลึงกับ Hi5 ทุกประการแต่เพียงแค่ว่าเป็นเว็บของไทยเราเอง ถึงแม้ว่ายังไม่โด่งดังเท่ากับ Hi5 แต่ในยุคสมัยนี้กำลังมาแรง และมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นด้วยจากการสอบถามบรรดาวัยรุ่นพบว่า Myfriend.com นั้นมีความสามารถ และคุณสมบัติไม่แพ้ทางค่ายใหญ่อย่าง Hi5 และในเวลานี้ไม่มีใครเป็นรองใคร ผมเองก็ขอแนะนำ

Myfriend.com ให้บรรดาผู้ที่สนใจได้ลองสมัครเป็นสมาชิกกัน ผมหวังว่าบรรดาผู้ติดตามคอลัมน์ของผม คงไม่ผิดหวังกับเว็บไซต์นี้ และอย่าลืมตั้งใจเรียนเตรียมสอบได้แล้วนะครับ

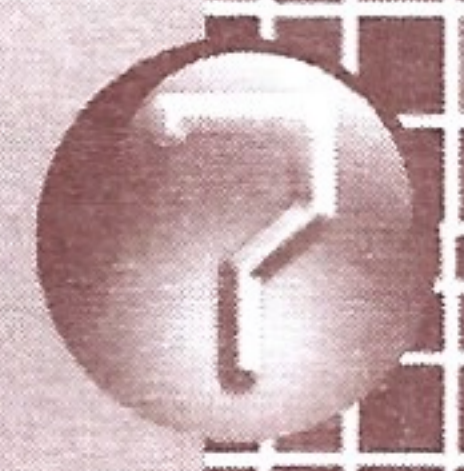
HEALTH TIP

“สวัสดิ์ครับ ปิดเทอมนี้ เพื่อนๆ ไปเที่ยวที่ไหนกันบ่อย ไม่รู้ว่าเกี่ยวกับกลิ่นดูแลสุขภาพ ของตัวเองเลยหรือเปล่า สำหรับเพื่อนที่ไปเที่ยวกลิ่นดูแลผิวหน้า จนสิ่ว สิ่ว สิ่วถามหาละก็ ฉบับนี้ผมมีวิธีที่ช่วยกำจัดสิ่วแบบชีว ชิว ครับ

.. เกร็ดสุขภาพ

“สิ่ว ชิว ชิว”

1. ต้องถ่ายน้ำเหลืองออกจากตัวเสียบ้าง ด้วยการไปซื้อ “ดีเกลือฝรั่ง” มารับประทานราคาก็ไม่แพงมากนัก
2. ควรลดอาหารประเภทมีไขมันสูงและเผ็ดจัด ควรหลีกเลี่ยงไปสักระยะหนึ่งก่อน เพราะไขมันเหล่านี้จะทำให้รูขุมขนอุดตัน ส่วนความเผ็ดจะเร่งให้สิ่วเกิดมากขึ้น
3. ใช้ปลายนิ้วถูตามใบหน้าแรง ๆ เพื่อให้กากไขมันหลุด แต่ไม่ต้องแรงมากจนเป็นผื่นแดงหรือคันนะ
4. ทุกครั้งที่หน้าเปียกให้เช็ดหน้าให้แห้งทันที
5. ต้องงดใช้เครื่องเพิ่มความสวยทุกชนิด สักระยะ แม้แต่แป้งก็ห้ามใช้ ทั้งนี้เพื่อรักษาใบหน้าให้สะอาด แห้ง และจะได้ไม่มีอะไรมาอุดตันรูขุมขน

แนะนำนายกฯ ใหม่

:: ปีการศึกษา 2552

โดย...น้องครีมี

คณะผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และพี่น้องนักศึกษาทุกท่าน
วิทยาลัยแสงธรรม ไม่ใช่วิทยาลัยของใครคนหนึ่ง
แต่เป็นวิทยาลัยของ “เราทุกคน”

ก่อนอื่น ในฐานะตัวแทนนักศึกษา ผมขอขอบคุณ คณะผู้บริหาร
คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และรุ่นพี่นักศึกษาทุกรุ่นของวิทยาลัย
เป็นพิเศษสำหรับพี่ๆสาขาวิชาปรัชญาและศาสนาปี 4 ทุกคน
ซึ่งในปีการศึกษานี้ก็ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มกำลัง
ล้วนสร้างสรรค์ผลงานฝ่ายกิจการนักศึกษาอย่างดีเสมอมา

เช่นเดียวกัน ผมในฐานะนายกสโมสรฯคนใหม่
ขอขอบคุณพี่น้องนักศึกษาทุกท่านที่ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ
สนับสนุนทุกๆโครงการของวิทยาลัยอย่างเต็มที่มาโดยตลอด

ด้วยเหตุนี้เอง ผมมั่นใจว่า ด้วยความสามารถของ “เราทุกคน”
ทุกอย่างจึงจะดำเนินต่อไป ผมเป็นเพียงเครื่องมือ แต่ผู้ใช้เครื่องมือ คือ

พี่น้องนักศึกษาทุกท่าน ขอให้พวกท่านเป็น
“ผู้สร้างและผู้ขับเคลื่อนให้วิทยาลัยเกิดประสิทธิภาพสูงสุด” ต่อไป

ขอพระเจ้าอวยพร
นายยุทธนา วิทยานุกุลชัย

จงพยายามอยู่อย่างสันติกับทุกคน ทุกชาติ ทุกภาษา
จงมีความศรัทธาซึ่งจำเป็นจะได้เห็นพระเจ้า(ฮบ.12:14)

เดชะพระคริสตเจ้า แม้ว่าข้าพเจ้ามีอำนาจจะสั่งท่าน
ให้ทำอะไรก็ได้ แต่ข้าพเจ้าก็เลือกที่จะขอร้องให้ท่าน
ทำด้วยความรักมากกว่า (ฟม.1:8-9)

ดังนั้น อย่าให้บาปครอบงำร่างกายที่ตายได้ของท่าน
จนท่านต้องยอมตามราคะตัณหาของร่างกาย
(รม.6:12-13)

จงรักด้วยใจจริง จงหลีกเลี่ยงความชั่ว
จงยึดมั่นในสิ่งที่ดีจงรักกันฉันพี่น้อง

จงคิดว่าผู้อื่นดีกว่าตน (รม.12:9-10)

SAENGTHAM COLLEGE SAENGTHAM COLLEGE SAENGTHAM COLLEGE SAENGTHAM COLLEGE SAENGTHAM COLLEGE

นายกฯ ผักขำ

สวัสดิ์ คณาจารย์ นักศึกษาทุกท่าน

ขอแสดงความยินดีกับมุขนายกใหม่แห่งสังฆมณฑลเชียงใหม่
บาทหลวงฟรังซิส เซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์ ศิษย์เก่าสถาบันแสงธรรม
รุ่นที่ 4 ในนามของสโมสรนักศึกษา ขอเป็นกำลังใจในการทำหน้าที่ผู้
อภิบาลของพระเจ้าเสมอ

เมื่อกาลเวลาค่อยเคลื่อน หมันเวียนไปตามกาลเวลาที่กำหนดไว้
การเดินทางจึงเดินมาไกล จนใกล้จบปีการศึกษาแล้ว ผมขอขอบคุณใน
ความร่วมมือของประธานชมรม นักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม คณาจารย์
รวมทั้งคณะผู้บริหารวิทยาลัยแสงธรรมทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือใน
ทุกงาน กิจกรรม และโครงการต่างๆ ของสโมสรนักศึกษา

และขอแสดงความยินดีกับนายกสโมสรฯ
คนใหม่ นายยุทธนา วิทยานุกุลชัย ที่จะทำ
หน้าที่เป็นนายกสโมสรนักศึกษาใน
ปีการศึกษา 2552 ขอพระเจ้าอวยพรพระเจ้าช่วย
ให้กิจกรรม โครงการต่างๆ ได้สำเร็จลุล่วง
ตามความตั้งใจ ที่สุดขอพระเจ้าโปรดอวยพร
แต่สมาชิกสถาบันแสงธรรมทุกท่าน

นายประเสริฐ คุณ โคน
นายกสโมสรฯวิทยาลัยแสงธรรม 2551

สโมสรนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม

20 ม.6 ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
โทร: (02)429-0100-3 แฟกซ์: (02)429-0819
<http://www.saengtham.ac.th>
Email : studentclub@saengtham.ac.th

ที่ปรึกษา : บาทหลวงอดิศักดิ์ พรงาม, บาทหลวงวิทยา คูวิรัตน์,
บาทหลวงประยุทธ์ ศรีเจริญ, บาทหลวงธรรมรัตน์ เรือนงาม
บรรณาธิการ : นายนรเทพ ภาณุพันธ์
กองบรรณาธิการ : นายพรชัย สิงห์สา, นายวิทยา เลิศทางศักดิ์, นายชนภัทร สุขเนตร,
นายอภิชาติ วาปีโส, นายกิตติคุณ เสมามอญ, นายยุทธนา วิทยานุกุลชัย, นายณภูมิ
นุสโส, นายเอกพงษ์ สุวิชากร, นายสุพจน์ พึ่งผล
พิสูจน์อักษร : นายรณฤทธิ์ เด่นไชยรัตน์
พิมพ์ที่ : ปิตินาธิช จัดส่ง : ชมรมประชาสัมพันธ์